

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie ze skargi A. D. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. , sygn. akt I ACo (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2020 r.,
na skutek wniosku A. D. o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) oraz sędziów delegowanych do pełnienia czynności w Sądzie Apelacyjnym w (...) sędziego Sądu Rejonowego R. P. i sędziego Sądu Okręgowego G. Z. ,

- 1. umarza postępowanie o wyłączenie SSA B. G. i SSO E. S. ;**
- 2. w pozostałym zakresie wniosek o wyłączenie sędziów oddala.**

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności należało wyjaśnić, że w świetle nowych regulacji kodeksu postępowania cywilnego, obowiązujących od 7 listopada 2019 r., a wprowadzonych nowelą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. poz. 1469), w okolicznościach faktycznych tej sprawy, dopuszczalne było wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku A. D. o wyłączenie sędziów Sądu

Apelacyjnego w (...) oraz sędziów delegowanych do orzekania w tym Sądzie z Sądów niższych instancji. Składając kolejny wniosek o wyłączenie sędziego referenta SSN W.P. (pierwszy wniosek o jego wyłączenie, oparty na zarzucie stronniczości został oddalony postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2020 r.), tym razem z powodu jego znajomości koleżeńskich, przekraczających relacje zawodowe, z SSA E. P. A. jakkolwiek treściowo oparty na innej przyczynie, niż pierwszy wniosek o wyłączenie, wnioskodawca A. D. nadużył prawa procesowego (art. 4¹ k.p.c.), a w konsekwencji należało ten kolejny wniosek o wyłączenie pozostawić w aktach bez podejmowania dalszych czynności, stosując w tej konkretnej sytuacji procesowej, na zasadzie analogii, skutek przewidziany w art. 53¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 4¹ k.p.c. Niniejsze wyjaśnienie stanowi również zawiadomienie w rozumieniu art. 53¹ § 2 zd. 3 k.p.c.

Należy bowiem zauważyć, że wnioskodawca złożył skargę na czynności Komornika Sądowego w sprawie egzekucyjnej, w której występuje w charakterze dłużnika, a następnie wnosił o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w M., a następnie sędziów Sądu Okręgowego w T. (w celu niedopuszczenia do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego), a następnie kilkunastu sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) i po rozstrzygnięciu tego ostatniego wniosku (k. 100) złożył zażalenie i wniosek o wyłączenie m.in. pozostałych sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) oraz sędziów delegowanych do orzekania w tym Sądzie z Sądów niższych instancji, nie objętych pierwszym wnioskiem. W stosunku do każdego z sędziów, jako uzasadnienie wyłączenia od orzekania wskazuje te same okoliczności (w przypadku sędziów Sądu Rejonowego zarzucał wadliwe prowadzenie sprawy - k. 15; w odniesieniu do sędziów Sądu Okręgowego wskazywał na ich mocne relacje koleżeńskie z jednym z sędziów Sądu Rejonowego - k. 35; w wypadku sędziów Sądu Apelacyjnego eksponował stronniczość i kontakty koleżeńskie k. 67, 81-82 i 115). Opisany sposób postępowania wnioskodawcy zmierza ewidentnie do przewlekłości i uniemożliwienie rozpoznania skargi na czynności Komornika Sądowego.

W tych okolicznościach faktycznych zgłoszony już po złożeniu wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) i przekazaniu go do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, wniosek adresowany do Sądu Apelacyjnego w (...) o

ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym również zmierzał do odwleczenia rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy ze skargi na czynność komornika. Dlatego Sąd Najwyższy nie przekazywał tego wniosku do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...), zdając sobie sprawę z celu jaki przyświecał wnioskodawcy. Zresztą wnioskodawca składając wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego podkreślał, że nie występuje przymus adwokacki - radcowski w postępowaniu przez Sądem Najwyższym (k. 115). Sąd Apelacyjny w (...) przekazując akta sprawy powołał się w tej materii na pogląd prawny wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do postanowienia z dnia 8 maja 2019 r., I NSPO 1/19 (k. 138).

Odnosząc się do wniosku o wyłączenie trzeba podkreślić, że drugi wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego dotyczył także tych sędziów, którzy byli objęci pierwszym wnioskiem, a który został, jak wspomniano wyżej, rozstrzygnięty postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 lipca 2019 r. (k. 100), które wnioskodawca zaskarżył zażaleniem. Co do tych sędziów drugi wniosek o ich wyłączenie został potraktowany przez Przewodniczącą w tym Sądzie, jako uzupełnienie zażalenia (k. 119). W pierwszym wniosku (po wezwaniu o uzupełnienie) wnioskodawca powołuje się na relacje koleżeńskie, a w drugim na stronnictwo (k. 81 - 82 i 115). Na stronnictwo powoływał się też ogólnie w pierwotnym wniosku (k. 67).

Dlatego też Sąd Najwyższy zakresem rozstrzygnięcia objął tych sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) oraz tych sędziów delegowanych do orzekania w tym Sądzie, którzy nie zostali objęci pierwszym wnioskiem, zgodnie zresztą z przedstawieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 stycznia 2020 r. (k. 138).

W stosunku do SSA B. G. postępowanie o jej wyłączenie stało się bezprzedmiotowe, gdyż z dniem 2 grudnia 2019 r. przeszła w stan spoczynku, zaś w stosunku do SSO w R. E. S. (wymienionej tylko w drugim wniosku) bezprzedmiotowość ta wynika z faktu, że nie orzeka już w ramach delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...). Zatem w tym zakresie postępowanie zostało umorzone.

W odniesieniu do sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) w osobach S. U., I. M. , E. P. A., K. K. K., J. P. oraz sędziów delegowanych do orzekania w tym Sądzie - sędziego Sądu Okręgowego G. Z. i sędziego Sądu Rejonowego R. P. , wniosek o ich wyłączenie, w świetle jego uzasadnienia (relacje koleżeńskie z sędziami Sądu Okręgowego w T. - k. 124-125) i w kontekście złożonych przez sędziów oświadczeń, podlegał oddaleniu z racji jego oczywistej bezzasadności, a to z uwagi na brak zaistnienia przesłanek podpadających pod art. 49 k.p.c.

jw